

Publicerad 2023-05-10 08:50 av Max Poisé

himmel över januari

segregerad känsla över periferin
som hånler åt mina ambitioner att finnas

du ser skurarna men inte dess innehåll
av den fristad det ger,
men vi sitter inte där för att vi älskar,
vi är där för att någon sa det till oss

melodin sluter sina noter omkring oss,
fyller sången med viljan att låta empatin
sjunga de toner som skänker dopamin,
utöver det gråter vi mellan förlusterna

vi låter det häckla oss med samma rättfärdigande
som tusen ursäkter efter en försening

är inte skuldsatt av dina ord
men konstant berörd
så låt oss förenkla allt komplicerat

och älska tills vi ser solen igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten